

התק מרחלת על כל העולם

חתיכה בשק דיין

עוד מעט תזכה ישראל בשקניית חדשה. ולא סתם חדשה, אלא כוכבת. ולא סתם כוכבת, אלא חתיכה. אלא חתיכה, אלא חתיכה שיש לה השם המפורסם ביותר במדינה: דיין. תאמינו או לא. אז דיין זאת היא לא קרובה של שום שר-ביטחון. קראו לה דיין עוד לפני שידעו באמריקה שיש דבר כזה בישראל. ההורים, יהודים ממוצא רוסי שנולדו כבר בארצות-הברית, קראו לבת שלהם דיאנה, וכל ידידיה קראו לה דיין.

תחילה היה שמה **דיין גרוסר**. אבל כשהתחשק לה לשחק, היא קראה לעצמה דיין סאנדרה. היא עשתה יופי של קאריירה. בגיל 19 כבר היה לה תפקיד ראשי בברודוויי, בהצגה המפיקת קלווין. שהלכה שם שנה וחצי, לפני שעשו מזה את הסרט ששיחק לפני כמה שבו עות בקולנוע ירון בתל-אביב. השחקן המשחק בסרט, **אלן ארקין**, הופיע עם דיין בהצגה. בינתיים גם התעניינה קצת ביהדות ובישראל, ובאה לביקור של חודש לארץ, ושהתה כמה שבועות בקיבוץ מיט מרהעמק.

יום אחד פגשה דיין כנבר הכי פופולרי בארצות-הברית. ומי פופולרי שם? כוכב של כדור-בסיס, כמו בן. ג'י פפאון הוא איטלקי, ידיד הכי טוב של **פראנק סינאטרה** וכאלה מין, מן החבורה האיטלקית. הוא היה גם פליי-בוי, ועשיר נורא.

בשביל החתונה — שהיתה חצי איטלקית וחצי יהודית — היא הפסיקה את הקאריירה. כך רצה ג'י. אחר כך הולידה בת, ליסה. הנשואין נמשכו שלוש שנים, ודיין גרה בדיירת-לוקסוס משגעת ליד גשר וושינגטון בניו-יורק. את עיקר הזמן בילתה בלחות לבעלה. הוא היה תמיד בנסיעות למישחקים, וכשלא היה בנסיעות, הוא היה מביל עם החברא האיטלקית של סינאטרה ושות'. או זה היה הכל טוב ויפה, וג'י הרוויח איזה מאה אלף דולאר לשנה, והוא תפס את מקומו של הכוכב מסי' 1 של כדור-בסיס, **מיקי מאנטל**. אבל לדיין זה נמאס. לגמרי.

באו אליה עם כל מיני הצעות לקאריירה, ודיין התגעעה למישחק. והיא השתעממה נורא. וכך, לפני כמה חודשים, החליטה ג'י ודיין לפרק את השותפות האיטלקית-יהודית.

"היא רוצה שאהיה בעל יהודי!" אמר. "ואני לא יכול לסבול זאת."

ודיין אמרה: "הוא בעל איטלקי, ואני לא יכולה לסבול את זה." אז עכשיו כזכים בכל יום לגט. בינתיים למה דיין קצת עברית. איך? יש לה אוזן פנטסטית לשפות. היא הכירה את כל הישראלים שבאו לניו-יורק. איך? מפני שכל הישראלים מבקרים אצל **מיקי בייקין**, ברחוב ה-65 ליד השדרה החמישית. ואת מי הכירו שם, אם לא את החברה הכי טובה של מיקי, דיין. הם שאלו את מיקי בעברית מי זו, ודיברו עליה ושאלו עליה, וכל אחד אמר שאם תבוא ארצה היא תהפוך לכוכב בן לילה. אז דיין שמעה, והתחילה להבין, ושאלה מה זה "כוכב" ומה זה "בן לילה" ומה זה "חתיכה עולמית", וכך למדה עברית.

אז עכשיו, שהיא כבר מסיימת את כל פרשת הנשואין, היא החליטה לבוא לארץ, לביקור קצר. אבל אם יציעו לה תפקיד בתיאטרון ישראלי, ואם התפקיד יהיה יותר קוסם מהופעה בסרטי-פרסומת לספרי-שערת בטלוויזיה האמריקאית, או תפקיד בברודוויי, אז היא יכולה להישאר כאן.

לידיעת כל הבמאים, המפיקים, וכל שוחרי התיאטרון הטוב והחתיכה הכוכבת.

דיין וג'י

גשמים וגששות

ברבנות שמחה ורינה. "אתה יודע מי כאן? הגשמים!" אמר רבי אחד למשנהו, "אלו הבן שלי היה יודע, הוא היה משתגע!"

לא על כולם זה עושה אותו רושם. מה זה הגשמים? שואל הרבי שני. בכל אופן כל הגשמים והגששות, והנשואים והנשוי, אותם שוכחים את צרותיהם ורצים לראות. הגשמים. הם באו אל הרב הרושם, וסיפרו לו על מסרת בואם. הם רוצים להתחתן. הרבי הסתכל על **גברי**, וחיפש את הכלה שלו בין **שייקה ופולי**, ואחר כך הסתכל על פולי, וחיפש את הכלה שלו בין שייקה וגברי, ובסוף שאל: "מי מבייכים החתן ומי הכלה?"

החתן היה שייקה. הוא לא התבייש להודות בזה. הוא התגרש לפני זמן-מה מאשתו הראשונה, השאיר לה דירה, ונשאיר איתה ביחסים ידידות טהורים, והוא החליט להתחתן בשנית, הפעם עם **ישא**, צעירה ישראלית בת 21, העובדת בשגרירות הישראלית ב"מכסיקו ולומדת שם באוניברסיטה.

היא נולדה במכסיקו, ואז הוריה החליטו לעלות ארצה. הם הגיעו לאילת, שם עבד אביה כמנהל, דיו שם זמן מה, וחזרו יחד עם בתם למכסיקו. החזרה היתה סופית ומוחלטת, למרות זאת ישא שירתה בצבא וחזרה רק לפני שנה למכסיקו. יום אחד נכנסו שלושת רגשמים לשגרירות הישראלי לית וגילו אותה.

שלושתם גילו אותה, אבל יותר מכולם גילה אותה שייקה לוי. הוא חזר ארצה, התגרש מאשתו ועכשיו הוא מתכוון לשאת אותה לאשה.

אחרי שהרב מצא את החתן, הוא החל מחפש את הכלה ואכן, הכלה מהווה בעייה. יש לזוג החדש כבר דירה חדשה, דירתו של **גברי בנאי**, העובר — לקראת לידת ילדו — לדירה גדולה יותר. הוחלט לערוך את החתונה לא יאחר מל"ג בעומר. שייקה לא רוצה לדחות את זה. אז הכל בסדר. יש חתונה ויש דירה. ואיפה הכלה?

"איפה הכלה?" דרש הרב לדעת. "היא עוד במכסיקו", הסביר לו שייקה. "היא עוד לא באה."

"אז אני לא יכול לרשום לנשואין", אמר לו הרב, "אני לא יכול לרשום אותך לנשואין אין בלי כלה."

היה צריך לשכנע אותו הרבה, ולהבטיח לו באלף אלפי הבטחות ששייקה לא יתחתן לבד, ושלקראת החתונה גם הכלה תגיע, עד שהוא הסכים לרשום את הנשואין הללו.

היא היתה אשתו של סמי, אבל יורם הראל היה תמיד לידם, הלך איתם לבלות, יצא איתם לדיסקוטקס, נסע איתם לכל מקום. וכשהשתפזתו חזו כל מצאה חן בעיני גאולה, היא עזבה אותם, והם נשארו שוב יחד, ללא אשה.

אז הם עברו למכוניות. קנו יחד את האוטר הכי ארוך בווינה, והשאירו יחד חובות בחנות למכוניות.

המהמכוניות הם עברו יחד לחולצות דנט, ליס, למכנסים רע שניים, לעניבות צבעוניות, וכשכל זה נמאס להם — הם חזרו אל ה"גשמים".

יורם אהב אורח נשואות, עם ילדים, וגם סמי. ליורם היתה ידידה עם שלושה ילדים, וגם לסמי היה משהו כזה.

יורם היה מספר להן על עצמו, ומתרחץ כל פעם שלוש שעות לפני כל פגישה, ומ' קיף את עצמו בבשמים ובסכוניס ריחניים. וסמי החסכן היה רק לפני כל פגישה כדי לקנות להן איזו חפיסת סיגריות שהן אוהות. או פרח. או בושם.

לבסוף נמאסו ליורם הנשואות. וגם לסמי. הוא עבר לפהפיות, וגם סמי. הוא מצא כל מיני בלונדיות, כחולות-עיניים וורודות לחיים, וגם סמי.

אחר כך בא תור העשירות, ובסוף הם ניסו איך זה הכל ביחד. וכשיורם גיהל רומן עם **טליה**, אשתו היפה של מיליונר, שהיום היא נערתו של **אורי דיין** בנהלל, גיהל גם סמי רומן עם יפהפיה עשירה נשואה לעשיר.

והיום הם החליטו לעזוב את כל הדברים הללו ולעבור לדברים יותר מעשיים — מ"גשמים" לחתונות.

מתוך הרגל הם כבר בחרו שתי נשים יפות ועשירות. זו של סמי מתכתבת איתו כבר ארבע שנים, עוד מאז שהיתה ילדה. וזו של יורם הכירה אותו באחד ממסעותיו.

שיר המעלות

אמריקה, מספר עדי, כשביל אסתר. היא עומדת לקבל תפקיד בסרט מוזיקלי ברמה ובגודל של מצויקנות.

ובנוסף לכל מעלותיהם הללו הם גם מאוהבים, ואמר עדי סמל, והוא מכחיש בכל היקף את הר פרידה שלהם: "ה' קונצרט שלהם ב' מינכן היה בסך הכל הקונצרט האחרון של העונה. וה' סיכסוכים שלהם זה שום דבר. תמיד היו סיכסוכים — ותמיד יהיו."

אשרי המאמין. סמל

עכשיו חזר ארצה ארגונם של **העופים רים, עדי סמל**, עם הרבה זיכרונות. הם מרויחים הון כסף, הוא מספר. "בתקופה שאני הייתי איתם, הם הרוויחו יותר ממיליון לירות, אבל הם נדיבים."

במסיבת-הפרידה שהם ערכו במינכן לעשירי וחמישה חברי הצוות שלהם, הם חילקו לכולם שעונים. נהג אחד קיבל מהם מערכת שניים תותבות, ולאמרגן הגרמני שלהם, שיש לו נערה בהריון, נתנו כרטיסי-סיסה לסקוטלנד, לחתונה.

הם לא רק עשירים ונדיבים, הם גם גיבורים: "לפני כל הופעה הם מקבלים עשרות טלפונים ומכתבי איום מניאציסטים מערבים, מנאצים אמיתיים. יש להם בכל קונצרט חדר מיוחד, בו יושבים שוטרים ואנשי עזרה-ראשונה במצב הכן. לא מספרים על זה לקהל. פותחים שהוא לא יבוא."

הם לא רק גיבורים ועשירים, הם גם מוצלחים: "עכשיו אני מנהל משא-מתן ב' יחיו."

על נשים

וחתונות

יש בדיחה על בחור שאמר לבחורה: "בואי תחתן", והיא אמרה לו: "בסדר, אבל מי יתחתן איתנו?"

אצל **סמי מולכו** יורם הראל זו לא בדיחה. זו מציאות. הם החליטו להתחתן, וכיוון שאחד עם השני הם כבר לא יכלו, אז הם מצאו לתפקיד הזה שתי נשים. האחת מדרום-אפריקה, והשנייה מארגנטינה. חילקו את זו של ארגנטינה לסמי מולכו, ואת החתונה שלהם הם מתכוונים לערוך בעוד קצת יותר מחודש.

סמי מולכו ויורם הראל היו תמיד יחד. כל דבר הם היו עושים יחד. קודם הם הסתובבו יחד בעולם. סמי הופיע בפנטומימה, ויורם הראל עזר לו. אחר כך היה צורך למכוא בחורה. אז הם מצאו יחד את **גאולה לוי**, וסמי לקח אותה לאשה.

אחר כך הם השתמשו בה יחד. כלומר,

בחורה טובה

ביילה דוידוביץ, נערת הזוהר וה' שערויות של תל-אביב, עברה ביום ה' שלישי במסע ניצחון, במוסטנג כחול, ברחובות דיונון. היא היתה לבושה בבגדים לבנים, בלונדית זוהרת, ולידה ישב **דני לרנר**, שחרחר, מסורק, ויפה.

היא נופפה בידה להמונים של כסית, הייכה חיוך ניצחון ליפהפיות של רחל, ובסוף, בתום המסע, היא הגיעה לחופה, כדי להתחתן עם הבחור העשיר והיפה ש' ישב לידה.

כל אוכלי הסנדביצים, שבאו לחגוג את החתונה, לא ידעו בדיוק מי היא ביילה דוידוביץ, ולא שמעו על כל הסקנדלים ש' היתה נוהגת לערוך בדיסקוטקים ובשערי עיתונים, גם לא ידעו שלפני שבוע זרקה הכלה את החתן מהבית, לאחר ריב קולוני.

בעיקר לא ידעה את זה האמה של החתן, שעמדה בתוך, בין כל האנשים, והזילה דמעות: "סוף, סוף", היא סיפרה לחברותיה, "מצא הבן שלי כלה טובה וישרה! היו לו כלי-כר הרבה חברות לא-מתאימות,

ביילה